

Per MartaF el dj., 07/12/2023 - 09:00

Dubai és la seu de la COP 28 i no et sembla irònic que la cimera del clima se celebri en un país petrol·lier? El 29% dels ingressos dels Emirats Àrabs estan vinculats al petroli i al gas, però el més sensacional de tot és que el president d'aquesta cimera no només és el ministre d'Energia del país sinó també el conseller delegat de la vuitena petrol·liera del món. Aquest és l'escenari de la hipocresia organitzat sota el paraigua de les Nacions Unides, permès i consentit per tots els països membres. Benvinguts i benvingudes a l'ecologia del futur. Però sabies que els Emirats Àrabs combaten el canvi climàtic amb energia nucleoelectrica? Amb gairebé deu milions d'habitants i un clima extremament calorós a l'estiu –amb temperatures que poden superar els 50 graus–, és un indret altament vulnerable davant del canvi climàtic, amb un horitzó en què el clima serà més càlid, hi haurà menys precipitacions i més sequera, i augmentaran el nivell del mar i les tempestes. Per això, s'han proposat de reduir l'empremta de carboni del seu sistema energètic mitjançant l'energia nucleoelectrica, precisament, per la seva fiabilitat i disponibilitat les vint-i-quatre hores del dia, a més de generar baixes emissions de carboni. Perquè sabies que els Emirats Àrabs persegueixen una estratègia neta zero per al 2050? Aquesta és l'ambició d'un país que encara depèn i defensa els combustibles fòssils.

Potser així canviarem d'opinió respecte de l'opció de Dubai com a seu de la COP 28. És una paradoxa perquè podem pensar que juguen a dues bandes convertint el gas i el petroli en màquines de fer diners mentre pensen que hi ha una altra energia que pot proporcionar al món combustibles que no empobreixin ni contaminin més la terra. Els límits del nostre pensament els posem nosaltres i el punt de vista sempre ens determina. Per això cal que reflexionem abans d'emetre cap judici perquè és molt fàcil deixar-nos endur per la ignorància i la desinformació. I és que, qui som nosaltres per jutjar el món com si fóssim els jutges absoluts de l'ecologia, quan ni nosaltres mateixos no estem a l'altura d'aquesta dignitat? D'això, se'n diu supèrbia i aquest és el camí que trien els que no tenen moral. «En canvi, l'home espiritual pot jutjar-ho tot, mentre que a ell no el jutja ningú» (1Co 2,15) perquè només tu pots triar quina mena de persona vols ser. I la virtut sempre és sinònim de felicitat.
